

Wõiteldi, tappelsdi ja tappeti senni, künni
õe pimmedus felas nääggemast, ja werre-
wallamisele õtsa teggi. Venne rahwast
jäi surnuks platsi peale, kahheksatöistküm-
mend tuhhat; Rootsi mehhil olli kuus sad-
da kolmkümmend tappetuid, ja fakstöist-
kümmend sadda hawatud. Surem ülle-
jänud Venne väe hulk põggenes õse ärra,
et eest ärra ja kõdvo pole jõuda; ja
fui neid silg paljo förraga ülle Narova
jõe silda tormades olli minnemas, mur-
dus sild nende al, ja uppus palju rahwast
ärra. Edised wõeti töisel hõmmikul kõik
wangi; sündisti Rootsi väe ette, omma
soaritstu mahha pannema ja ärraandma;
ning losti neid siis allama peälikutega sin-
na minna, kust Narva ollid tulnud: agga
kündralid, ja muud kõigeüllemad peälikud
sadeti Rootsi, wangi minnema.

Venne väggi olli kül énnesedda mitto
kõrd Türgi väe, Tatarlaste, ning ka Per-
sia rahwaga sõddinud, neid ka mitmele
kõrrale wõitnud; agga olli sesinnane lah-
hing, Narva linna al, temmal esimeseks
katseks, Europa-ma õppetud ja hõrritud

sõawäega wõitesda; pealegi veel Rootsi
wäga, mis sel ajal, omma sõatarkuse pär-
rast, kõigekuulsam ma ja merre peál olli;
ning ei olle sellepärrast Kaarli julgust mit-
te ni vägga laita, kuid a mõnned sedda
teinud, et ta kahheksa tuhhandega kahhek-
sünnine tuhhande peale ussaldand minna.

Sedda issiennesest mõista, et kõik, mis
Venne laagris olli, wõitja ommaks jäi:
väe rahhakir; 173 suurttükki; 171 lippu;
24 tuhhat püssi, ja ilmetsata innimeste ja
hobbose mona, ning muud sõatarkutusi.

Kui Peetrile need pahhad sõnnimed
todi, et kõik hukka ja raisku läinud, ütles
ta sure tassandusega: wõtku minno
rahwas, ja mo rigi suremad fest
kahjust sedda õppida: et ühhe rahu-
wa kõlbdufest ja tarkusest ennam
luggu pidada, kuitemma paljusest
ja surufest. Peale sedda lissas ta veel
need sõnnad jure: Fah! ma tean, et
Karel meid jársko veel mitto kõrd
saab wõitma; agga meie õppime